

ROMA KONSENSÜSÜ 2.0- İNSANİ UYUŞTURUCU POLİTİKASI BİLDİRGESİ

romeconsensus.org

2005 yılında, dünya genelinde 121 Ulusal Kızılhaç ve Kızılay Derneği'nin liderlerinin, bireysel ve kamu sağlığına öncelik veren insani ve etkili ilaç politikaları için ilkeleri dile getiren Roma İnsani Uyuşturucu Politikası Anlaşmasını kabul ettiklerini hatırlatırız¹. Roma Konsensüs 2.0 Bildirgesi, dünyanın dört bir yanındaki yeni destekçiler için genişleyen, önümüzdeki on yıl için politika ve en iyi uygulamalar için bir taslak sağlayan ilk Konsensüsü geliştirmeyi amaçlamaktadır.

1961'de narkotik uyuşturucular üzerine tek sözleşme² benimsendiğinden beri yasadışı uyuşturucu kullanımının ve ilgili sorunların arttığını belirtiriz.

- Tahmini olarak 271 milyon kişi veya 15-64 yaş arası küresel nüfusun yüzde 5,5'i uluslararası anlaşmalar kapsamında yasaklanmış uyuşturucu kullanıyor.
- Bu bireylerden yaklaşık 35 milyonu (neredeyse yüzde 13) zihinsel ve fiziksel sağlıklarını, ekonomik üretkenliklerini, ailelerini ve toplumlarını etkileyen ve 'madde kullanım bozuklukları' olarak adlandırılan hastalıktan ötürü acı çekiyorlar.
- Uyuşturucu enjekte eden tahmini 1.4 milyon kişi HIV virüsü ile yaşıyor ve 5.6 milyon kişi virüs kaynaklı hepatit ile yaşıyor, bu durum hastalıklara verilen küresel sağlık uygulamalarını baltalıyor.
- 2017 yılında yaklaşık 585.000 kişinin uyuşturucu kullanımı sonucunda öldüğü tahmin edilmekte ve aşırı doz sonucu ölüm oranları Kuzey Amerika, Avrupa ve başka yerlerde artmaya devam ediyor.
- Dünyada 10 milyondan fazla insan hapiste ve buradaki yaklaşık 5 kişiden 1'i uyuşturucu kanunu suçlarına bağlı olarak ceza çekmekte³, Hapisteki insanların yaklaşık üçte birinin mahkûmiyet süresince en az bir kez uyuşturucu kullandığı tahmin ediliyor.⁴
- Yaklaşık 5.5 milyar insanın (dünya nüfusunun yüzde 75'i) ağrı kesici ve diğer tıbbi tedaviler için gerekli olan; kodein ve morfin gibi narkotik maddeleri içeren etkili ilaçlara erişimlerinin kısıtlı olduğu veya hiçbir erişimi olmadığı tahmin ediliyor.⁵

Etkili ve sağlık temelli ilaç politikalarının kanıta dayalı önlemeyi, pratik zarar azaltma önlemlerini ve erişilebilir tedavi ile iyileşme hizmetlerini içermesi gerektiğini kabul ediyoruz. Uyuşturucuya bağlı suçlar için mahkûmiyet veya cezaya alternatifler de dâhil olmak üzere, bu hizmetleri sunacak mekanizmalara öncelik verilmelidir. Aynı zamanda, sağlık temelli yaklaşım, ağrı kesici ve diğer ihtiyaçlar için gerekli ilaçlara erişimin sağlanmasını da gerektirir.

¹ <http://villamaraini.it/attivita/red-cross-and-red-crescent-partnership-on-sustance-abuse/>

² <https://wdr.unodc.org/wdr2019/>

³ https://www.unodc.org/documents/data-and-analysis/statistics/crime/ACONF222_4_e_V1500369.pdf

⁴ <https://wdr.unodc.org/wdr2019/>

⁵ http://www.incb.org/documents/Publications/AnnualReports/AR2015/English/Supplement-AR15_availability_English.pdf

Kanıt temelli politika ve uygulamalara yönelik kanıt zenginliğine, rehberliğe ve uluslararası taahhütlere rağmen, bu hizmetlerin küresel kapsamının ihtiyaçların çok altında kaldığını ve birçok strateji ve programın tutarsız veya kanıta aykırı olarak sunulduğunu kabul ediyoruz. Uyuşturucu kullanımı ile ilgili sorunları önlemek ve tedavi etmek için neler yapılabileceğini biliyoruz. Yaşanan bu durum siyasi irade, fon ve kapasite krizidir.

2018'de, 31 Birleşmiş Millet ajansının ilk kez hep birlikte, etkili bir kurumlar arası işbirliği yoluyla, uluslararası uyuşturucu kontrol politikasının uygulanmasını destekleyen ve politika ve programların cezalandırma ve baskıdan uzak durması ve etkili sağlık ve sosyal desteği vermesi gerektiğini belirten ortak bir pozisyon kabul etmesini memnuniyetle karşılıyoruz.⁶

Her üç uyuşturucu kontrol anlaşmasının önsözlerinin 'insanlığın sağlığı ve refahı' konusundaki endişelerini dile getirdiğini hatırlatırız. Ayrıca BM Genel Kurulu'nun otuzuncu özel oturumunun (UNGASS) sonuç belgesinin (2016) bizi uyuşturucu politikalarının merkezine; hükümetleri, bireyleri, aileleri, toplulukları ve toplumu yerleştirmeye çağırdığını ve vatandaşlar için sağlık ve sosyal sonuçları iyileştirmeye yönelik bir dizi önlem uygulamaya davet ettiğini de hatırlatırız.⁷

2030 Sürdürülebilir Kalkınma Gündemi ve Sürdürülebilir Kalkınma Hedeflerinin küresel barış ve refah için ortak bir taslak olarak kullanılmasını⁸ memnuniyetle karşılıyoruz. Ayrıca, bu küresel amaçlara katkıda bulunan insancıl, etkili ve aynı zamanda ideoloji, zorlama, damgalama ve ayrımcılıktan arındırılmış uyuşturucu politikalarına yeni bir bağlılık oluşturma fırsatını da kabul ediyoruz.

Uyuşturucu kullanan insanlar değerli ve saygın vatandaşlar olarak davranmamızın, onları desteklemenin ve duygudaşlık kurmanın gerekli olduğunu ifade ediyoruz. Bu, damgalamadan ve ayrımcılıktan arınmış insani ve etkili bir politika için temeldir. Politika geliştirme, uygulama ve değerlendirme; etkilenen kişilerin(örneğin uyuşturucu kullanan veya HIV ve hepatit ile yaşayan insanlar) dâhil edilerek geliştirilebilir.

Aşağıda imzası bulunan kişiler olarak biz bu Roma Konsensüs 2.0 aracılığıyla ulusal hükümetleri, uluslararası ve bölgesel organları aşağıdaki maddeleri uygulamaları için çağırıda bulunuyoruz:

Toplumlarında uyuşturucu kullanımına verilen yanıtlarında:

- Uyuşturucu politikaları ve stratejilerinin öncelikli amacının sağlığı ve insanlığın refahını en üst düzeye çıkarmak olduğunu gösterin.
- Özellikle, uyuşturucu politikası hedeflerini sağlığı iyileştirme, güvenliği artırma, gelişmeyi sağlama, insan haklarının geliştirilmesi ve korunması olarak çerçevlendirin

⁶ <https://www.unsystem.org/CEBPublicFiles/CEB-2018-2-SoD.pdf>

⁷ <https://www.unodc.org/documents/postungass2016/outcome/V1603301-E.pdf>

⁸ <https://www.unodc.org/unodc/en/prevention/prevention-standards.html>

ROME CONSENSUS

TOWARDS A HUMANITARIAN DRUG POLICY

- Uyuşturucu kullanan insanların ruh sağlığı hizmetlerine ulaşmalarındaki tüm yasal ve sosyal engelleri ortadan kaldırın.
- Ağrı kesici ve dünyadaki diğer tıbbi ihtiyaçlar için gerekli kontrollü ilaçlara erişimi engelleyen tüm yasal, düzenleyici, politik ve sosyal engelleri ortadan kaldırın.
- Şunu kabul edin: Vatandaşlar sadece kontrollü uyuşturucu kullandıkları veya buldukları için damgalanmamalı, dışlanmamalı ve cezalandırılmamalıdır. Ayrıca uyuşturucu kullanan herkesin tedaviye veya müdahaleye ihtiyacı yoktur.
- Küçük ve şiddet içermeyen uyuşturucu suçlarıyla tutuklanan insanları gerektiğinde uygun olan önleme ve ruh sağlığı hizmetlerine yönlendirmek için kapsamlı mekanizmalar oluşturun.
- Genç ve risk altındaki kişilere ideoloji ve yanlış bilgi içermeyen; kapsamlı, kanıta dayalı, olgusal bilgiler içeren bilgiler sağlayın.
- Uyuşturucu kullanımına yönelik ulusal politikaların, sağlık, işkence veya onur kırıcı muamele, adil yargılamalar ve çocuk hakları ile ilgili olanlar da dâhil olmak üzere insan haklarını ihlal etmediğinden emin olun.
- Etkili önleme çalışmaları, zarar azaltma, tedavi ve iyileşme hizmetlerine daha fazla yatırım yapın. Daha iyi sosyal, ekonomik ve mali sonuçlar elde etmek için uyuşturucu kullanan kişilerin suçlanmasının durdurun.

Yardım arayan kişilere verdiğiniz yanıtta:

- Bu insanların duygusal, sosyal ve ekonomik sorunlarla mücadele ettiğini ve bu sorunların üstesinden gelme, olumlu bir topluluk ve sosyal katkı sağlama potansiyeline sahip olduklarını fark edin.
- Uyuşturucu kullanan insanların sağlığını koruyan kapsamlı ve bilimsel bilgiye dayalı zihinsel sağlık ve zarar azaltma hizmetleri sağlayın.
- Uyuşturucu kullanan kişileri motive ederek iyileşmeye teşvik edin. Gerektiğinde hayatlarını iyileştirmeye ve sosyal bütünleşmeye yönelik pratik yardım sağlayın.
- Polis güçleri ve savcılık makamlarının uyuşturucu kullanan insanları “caydırmada” cezadan uzak önleme ve sağlık hizmetlerine yönelik uygulamalar kullandıklarından emin olun.
- Cezaevi yetkilerinin en azından eşdeğer önleme, zarar azaltma, tedavi, iyileşme, bakım, bakım sonrası, sosyal ve ruhsal sağlık hizmetleri kalitesi ve teminatını sağladığınızdan emin olun.

Uluslararası topluluklar uyuşturucu maddelere nasıl tepki verecekleri hakkında çok sayıda açıklama ve taahhütte bulundular. Ancak yine de bunların uygulamasını sağlamak için sağlam ve hesap verebilir bir sisteme sahip değiller. Uyuşturucu maddelere yönelik uygulamalarda meslek kuruluşları, sivil toplum örgütleri ve uyuşturucu kullanımından etkilenen toplulukların hepsinin önemli bir rolü vardır. Başarı ancak biz her düzeyde daha insancıl ve etkili uyuşturucu politikaları uygulamak için daha fazla yatırım yaparsak ve halk bilinçlenmesini desteklersek mümkün olur.

Birlikte çalışarak, dünyada uyuşturucu kullanımı sonucunda ortaya çıkan kabul edilemez sağlık ve sosyal zararları azaltabilir, bunların üstesinden gelebiliriz. Bizim hükümetlerimiz ve müttefiklerimiz zaten bu zorlukları aşmak için gereken araçlara, rehberliğe ve kanıtlara sahip. Bu araçlar, kaynaklar ve diğer şeylerin yanı sıra Birleşmiş Milletler sisteminin önlemler⁹, tedavi¹⁰, zarar azaltma¹¹, aşırı doz yönetimi,¹² tutuklamadan caydırma¹³ a insan hakları.¹⁴

This can be the decade when we collectively rise to this challenge.

If you agree with this Declaration you can sign on at following platform:

romeconsensus.org

⁹ <https://www.unodc.org/unodc/en/drug-prevention-and-treatment/publications.html>

¹⁰ <https://www.who.int/hiv/pub/guidelines/keypopulations/en/>

¹¹ https://www.who.int/substance_abuse/publications/management_opioid_overdose/en/

¹²

https://www.unodc.org/documents/UNODC_WHO_Alternatives_to_Conviction_or_Punishment_2018.pdf

¹³

<https://www.undp.org/content/undp/en/home/librarypage/hiv-aids/international-guidelines-on-human-rights-and-drug-policy.html>

¹⁴ https://www.who.int/medicines/publications/essentialmeds_committeereports/en/